

“And just like that...” - Sex and the City
och normer, stereotyper samt identitet:

En medie- och kommunikationsvetenskaplig komparativ,
kvalitativ studie av TV-serierna *Sex and the City* och *And Just
Like That*

Av: Anastasia Korzh och Ronia Bergman

Handledare: Jessica Gustafsson

Södertörns högskola | Institutionen för kultur och lärande

Kandidatuppsats 15 hp

Medie- och kommunikationsvetenskap C | VT 2023

Abstract

Syftet med studien är att jämföra *Sex and the City* med *And just like that* för att se om kvinnors representation har förändrats över tid men också för att se hur kvinnorna i uppföljaren förhåller sig till dagens normer. Med hjälp av Roland Barthes (1964/2016) semiotiska begrepp som index och symbol och Barthes (Hall 2013) läran om tecken, genomfördes en semiotisk analys för att få en djupare förståelse för de olika karaktärerna och deras representation. Studiens teoretiska ramverk innefattar Richard Dyers (2009) teori om stereotyper, Stuart Halls (2013) representationsteori samt Rosalind Gills (2007) och Angela McRobbies (2004) teori om postfeminismen. Resultatet av studien visar att *Sex and the City* gestaltar kvinnorna utifrån tydliga stereotyper. Samtidigt framgår det att serien är från en tid då postfeminismen är dominerande i samhället, där frågor som självständighet och sexuelltfrigörande är framträdande. I *And just like that*, visar resultatet att serien har anpassat sig mot dagens normer. Exempelvis har skaparen av serierna Darren Star (HBO Max u.å) lyckats anpassa kvinnorna mot de normer som råder, genom att plocka in karaktären Che för att få Miranda att utforska sin sexualitet och Carrie för att använda nya termer som "hen".

Nyckelord: Stereotyper, postfeminism, *Sex and the City*, *And just like that*, normer, feminitet, sensibilitet, symboler

Titel: "And just like that..." - *Sex and the City* och normer, stereotyper samt identitet:

En medie- och kommunikationsvetenskaplig komparativ, kvalitativ studie av TV-serierna *Sex and the City* och *And Just Like That*

Termin: VT 2023

Författare: Anastasia Korzh & Ronia Bergman

Handledare: Jessica Gustafsson

Kurs: Medie- och kommunikationsvetenskap C, kandidatuppsats 15 hp

Förord

I detta avsnitt presenteras studiens upplägg och arbetsfördelningen. Båda har varit involverade i varje del av denna uppsats. Anastasia Korzh och Ronia Bergman intygar att vi tagit del av Urkunds plagiathandbok och att det som är skrivet i uppsatsen är vårt eget verk.

Innehållsförteckning

1. INLEDNING OCH BAKGRUND.....	4
2. TIDIGARE FORSKNING.....	5
2.1 SAMHÄLLETYS SYN PÅ KVINNOR.....	5
2.2 ÄLDRE KVINNORS UNDERREPRESENTATION	6
2.4 POSTFEMINISM I POPULÄRKULTUR.....	7
2.5 SAMMANFATTNING AV TIDIGARE STUDIER.....	9
3. SYFTE & FRÅGESTÄLLNINGAR.....	9
4. TEORI	9
4.1 REPRESENTATIONSTEORI OCH STEREOTYPER	9
4.2 DET FEMINISTISKA FÄLTETS OLIKA DELAR.....	10
4.2.1 Begreppsapparat	10
4.2.3 Tredje vågens feminism	11
4.2.4 Fjärde vågens feminism.....	13
4.3 SAMMANFATTNING AV DET TEORETISKA FÄLTET	14
5. METOD OCH MATERIAL.....	15
5.1 SEMIOTIK.....	15
5.1.2 TECKENKATEGORIER	15
5.3 SEX AND THE CITY OCH AND JUST LIKE THAT.....	16
5.4 URVAL OCH AVGRÄNSNING.....	16
5.5 UPPLÄGG OCH TILLVÄGAGÅNGSSÅTT	17
5.6 METODREFLEKTION	18
6. RESULTAT OCH ANALYS.....	19
6.1 KVINNORNAS FRAMSTÄLLNING I SEX AND THE CITY OCH AND JUST LIKE THAT	19
6.1.1 Charlotte York.....	19
6.1.3 Samantha Jones	22
6.1.4 Carrie Bradshaw.....	24
6.1.5 Miranda Hobbes.....	28
7. SAMMANFATTNING OCH SLUTSATS	31
7.1 KVINNORNAS REPRESENTATION DÅ OCH NU	32
7.2 GESTALTANDET AV FEMINITET OCH FEMINISM I SEX AND THE CITY OCH AND JUST LIKE THAT.....	33
7.3 FRAMTRÄDANDE AV STEREOTYPER OCH NORMER	35
7.4 FÖRSLAG PÅ VIDARE FORSKNING	36
8. REFERENSER.....	36
TABELL 1. POSTFEMINISTISK SKALA I SEX AND THE CITY.....	34
TABELL 2. POSTFEMINISTISK SKALA I AND JUST LIKE THAT	35

1. Inledning och bakgrund

Sex and the City är en omåttligt populär tv-serie som sändes i slutet på 90-talet (Gerhard 2005). Serien handlar om fyra unga kvinnor som lever ett singelliv på Manhattan. Karaktären Carrie Bradshaw, är en författare för *The New York Star* och skriver krönikor om sex och singellivet. Varje avsnitt inleds med ett ämne, som exempelvis vara en hopplös romantiker, där handlingen sedan återspeglas i krönikan. Inspirationen hämtar hon från sina vänner Miranda Hobbes, Samantha Jones och Charlotte York när de ses och diskuterar ämnen som sex, kärlek och relationer (Nash & Grant 2015). Efter ett långt uppehåll släpptes uppföljaren år 2021 vid namn *And just like that* (Fjellborg 2021), där får åskådaren återigen följa huvudkaraktärernas resa och hur de navigerar deras komplicerade och vilda liv i 50 årsåldern (HBO Max u.å.).

Med den nya uppföljaren skapas möjligheten att studera och jämföra karaktärernas utveckling och ställa dem mot samtida föreställningar om stereotyper och vad som anses vara kvinnligt enligt dagens normer. Björkman (2021) förtydligar med normer, har människor olika föreställningar om vad som anses anpassat enligt samhället, exempelvis ideal. Stereotyper å andra sidan är en förenklad bild av människor och ett sätt för att kategorisera olika grupper människor. Däremot kan det uppstå normer kring kategorier, exempelvis inom vad som anses vara manligt eller kvinnligt. Dessa normer på kön ställer ett krav på vad som anses som önskvärda attribut samtidigt som det också pekar på vad som anses avvikande. Exempelvis kan det handla om att betona en avvikelse med att en kvinna är en bilmekaniker. Människor influeras av de stereotyper som samhället matar oss med, där stereotyper även förmedlas från media, tv, filmer och tidningar (Sechrist & Stangor 2001). Med avstamp i Linda Brannons (2002) definition av normer och dess koppling till kön, finner denna studie med hjälp av Susan T Fiske och Shelly E Taylor (2020) att stereotypa kvinnor framställs ofta som varma och omsorgsfulla i sin tur är männen kompetenta. Vilket stämmer också överens med idealen från 1800-talet om män och kvinnor. Detta utvecklas vidare i "teoriavsnittet 4.1".

Vid ett jämförande mellan *Sex and the City* och serien *Girls* antyder tidigare studier att det förekommer postfeministiska förändringar, detta lyfts av författarna Meredith Nash och Ruby Grant (2015). Det är inte bara feministiska förändringar som är centralt utan även kvinnornas åldrande i uppföljaren som är viktigt att förstå, då det är en köns- och ålderskategori som ofta är underrepresenterade inom film (Pietaryte & Suzina 2023, Gripsrud 2011). I takt med

dagens normer har vår syn på identitet och stereotyper förändrats (Larsson 2015). Därför finns det skäl till att undersöka hur kvinnorna framställs i *Sex and the City* gentemot i *And just like that*. Det är intressant att se hur männen och kvinnorna i *Sex and the City* samt *And just like that* uppfattas utifrån tidigare föreställningar om män och kvinnor, eller om det går att se en förändring i stereotyper med nya beteenden? Framförallt med kvinnor i övre medelåldern.

2. Tidigare forskning

2.1 Samhällets syn på kvinnor

I det moderna samhället är kön och sexualitet nära kopplat till vår identitet, enligt David Gauntlett (2008). Detta grundar sig i mediernas rapporteringar och publiceringar av bilder på kvinnors och mäns kroppar, vilket i sin tur påverkar vår uppfattning om identitet. Vidare noterar Gauntlett (2008) att intima relationer har blivit demokratiserade, vilket innebär att bandet mellan parterna är mindre förknippat med lagar, regleringar och sociala förväntningar. Exempelvis handlar det inte om kvinnors lagliga rättighet att kunna lämna ett förhållande utan det är det emotionella bandet som kvinnor anser är viktigt. Med hjälp av den emotionella demokratiseringen är exempelvis kvinnor mindre villiga att stanna i dåliga relationer eller dysfunktionella hem. Det är numera vanligare att prioritera sig själv och sitt välmående vilket också gör det mer sannolikt att söka lyckan någon annanstans. Detta är något som Gauntlett poängterar och förstärker med att kvinnor framför allt lämnar föråldrande idéer som är kopplat till deras kön.

Föreställningarna om maskulinitet och femininitet har förflyttat sig genom sociala förändringar de senaste decennierna, däremot på olika sätt. Maskulinitet anses som ”att vara en riktig man”, å andra sidan anses femininitet inte kopplat till ”att vara en kvinna” utan det handlar mer om stereotypen av en kvinnas roll sedan tidigare. Den moderna kvinnan är generellt inte bekymrad av att anpassa sin identitet efter föreställningen om femininitet, detta beror på att feminister aldrig försökte revidera begreppet femininitet. Femininitet är inte kärnfrågan för kvinnor idag, utan att vara feminin är något som kvinnor kan välja att vara i sitt vardagliga liv. En anledning till att kvinnor väljer att vara feminin kan vara olika men ett exempel är för att uppnå ett specifikt mål som en högre position på en arbetsplats. Gauntlett (2008) menar att det finns tydliga bevis på att traditionell femininitet inte längre är populärt.

Däremot menar Gauntlett att det fortfarande finns spår av traditionellt tänkande i det moderna samhället, exempelvis kan många föreställa sig tillfällen då kvinnor har blivit kritiserade för att inte vara tillräckligt feminina. Även modebranschen hjälper till att spä på föreställningarna om feminitet till kvinnors utseende.

2.2 Äldre kvinnors underrepresentation

Liknande föreställningar som Gauntlett (2008) beskriver om spår av traditionella föreställningar av kvinnor gör även Tim Healy och Karen Ross (2002). De skriver i sin studie att anledningen till att äldre kvinnor fått mindre utrymme i tv är för att de inte anses lika vackra enligt samhället. Sofie Van Bauwel (2018) skriver i sin tur om serien *The Golden Girls*, som sändes mellan 80- och 90-talet. Serien handlar om fyra äldre kvinnor som antingen är skilda eller blivit änkor och bor tillsammans i ett hus i Miami. Van Bauwels menar att serien blev hyllad för att den gav utrymme åt äldre kvinnor i tv eftersom den åldersgruppen är till största delen osynlig inom populärkulturen. Däremot menar författaren att äldre kvinnor inte blev representerade på ett positivt sätt, eftersom det förekom för många stereotyper om äldre kvinnor men också att serien i synnerhet fokuserade på kvinnors åldrande. I stället ansåg Van Bauwel (2018) att serien *Grace och Frankie* hyllar åldrandet och framställer det som något positivt.

Även Mariana Lima Terres, Marília Camponogara Torres och Viviane Maria Heberle (2020) anser att det har skett en positiv förändring i representationen av äldre kvinnor i tv-program. Där äldre kvinnor framställs nu inte lika tydligt som asexuella och oengagerade, i stället framställs kvinnorna som självständiga individer. Däremot påpekar författarna att underrepresentationen av äldre kvinnor i medier kvarstår, och resultatet antyder att det har skett förbättringar. Trots detta är äldre kvinnor fortfarande en av de mest underrepresenterade åldersgrupperna i medier idag, och när de väl blir representerade framställs de negativt.

Samtidigt påpekar Katsura Sako och Maricel Oró-Piqueras (2023) att *Grace och Frankie* representerar äldre kvinnor på ett positivt sätt. Framställningen görs på ett humoristiskt sätt för att avdramatisera åldrandet, vilket gör serien relaterbar och trovärdig. Det som gör serien *Grace och Frankie* unik är att den framställer de äldre damerna som sexuellt aktiva, vackra, sociala och självständiga. Vilket bjuder in publiken till att reflektera över vad det innebär att vara en äldre kvinna och sexuellt aktiv.

2.3 Representation av kvinnlig sexualitet

Gail Markle (2008) diskuterar i sin artikel hur serien *Sex and the City* har varit banbrytande för vad som anses vara stereotypiskt kvinnligt. Författaren påpekar att serien fick stor uppmärksamhet och blev hyllad eftersom den öppet diskuterade kvinnors sexualitet. Likaså uppmuntrades kvinnor till att ha sex endast för nöjes skull, något som tidigare har varit stereotypiskt manligt. Vidare fortsätter Markle med att förklara det sexuella manuset som en guide till män och kvinnors intentioner i sexuella relationer. Enligt det sexuella manuset föds inte människor med dessa intentioner utan de lär sig genom samhällets normer. Ett exempel är sex, som är en norm som alla förstår vad det innebär, samt hur män och kvinnor ska bete sig vid en sexuell kontakt. Mäns sexuella manus består exempelvis av att aktivt söka en partner, har svårt att kontrollera sina sexuella begär och tenderar att ha sex endast för nöjes skull. En kvinna ska å andra sidan i stället vänta på att bli vald av en man som sin sexuella partner och ska ha en stark åtrå till att vilja tillfredsställa mannen. Detta innebär att enligt det sexuella manuset ska en kvinna vilja behaga mannen vilket i sin tur kan leda till att det blir svårt för henne att säga nej till sex eftersom hon då bryter förväntningarna hos mannen. En enklare tolkning är att de olika förväntningarna hos könen speglar föreställningar om stereotyper. Med stereotyper skriver Markle att kvinnorna i serien *Sex and the City* har som avsikt att bryta sig loss från de könsrelaterade föreställningarna. Exempelvis genom att eftersträva att ha sex som män.

2.4 Postfeminism i populärkultur

Fien Adriaens och Sofie Van Bauwel (2014) argumenterar att serien *Sex and the City* är profilerad som humoristiskt normbrytande och riktar sig mot kvinnor. Betoningen ligger i sexuell befrielse, vänskap och självständighet som förkroppsligas av en grupp unga kvinnor. Vilket också kopplas ihop med Markles (2008) påstående om att bryta sig loss från könsrelaterade föreställningar. I studien analyserar Adriaens och Van Bauwel postfeministisk representation i serien *Sex and the City*, samtidigt frågar de sig om serien är en postfeministisk produkt av populärkulturen.

Nash och Grant (2015) genomför en innehållsanalys av tv-serierna *Girls* och *Sex and the City*. De betraktar serien *Sex and the City* som att den skuggboxas med den andra vågens feminism. Genom att titta på båda seriernas representation av feminism hoppas de få en

möjlighet till en förståelse av användningen av postfeminism. Vidare skriver författarna att med *Sex and the City*s inflytande på den samtida postfeministen vill de ta reda på hur karaktärerna i *Girls* kan relatera till personerna i *Sex and the City*. Poängen är att både *Girls* och *Sex and the City* är postfeministiska eftersom de delar samma tema om kärlek och vänskap mellan privilegierade vita kvinnor. Även om kvinnorna i de båda serierna framställs som självsäkra görs detta ur en heteronormativ, vit, privilegierad synvinkel som framställer feminism som ett föråldrat sunt förnuft. Trots dessa likheter menar författarna att det finns signifikanta skillnader mellan *Girls* och *Sex and the City*. Exempelvis att kvinnorna i *Girls* upplever befrielse och bemyndigande på helt nya sätt till skillnad mot kvinnorna i *Sex and the City*. Nash och Grant menar att *Girls* gestaltar en postfeministisk förändring genom att framställa nya komplicerade föreställningar som visar kvinnlighet och feministiska attityder på ett nyanserat sätt. Exempelvis syns det genom att *Girls* har en egen form av postfeministisk sensibilitet, där *Girls* förnyar debatten om postfeminism som *Sex and the City* påbörjade. Detta är också argumentet för att undersöka om den nya serien *And just like that* visar nya föreställningar om kvinnlighet och stereotyper.

Även Anna Keszeg (2022) menar att serien *Sex and the City* är ett försök att förstå postfeminism och kvinnors villkor, samtidigt som serien lyfter rollen om konsumtion vilket är en viktig identitet hos människor som lever i det senkapitalistiska samhället. Artikeln riktar sig mot hur konsumtion av mode framträder ur tv-serier. Författaren har valt att fokusera på de tre serierna *Sex and the City*, *Euphoria* och *Girls* eftersom de representerar de tre viktigaste generationerna i samtida USA. Samtidigt speglar dessa generationer också olika tider där mode var en viktig del i populärkulturen. Keszeg reflekterar över att serien *Sex and the City* efter ett liv med pandemi, krig och en global energikris, gav henne en möjlighet till flykt och känsla av nostalgi. Samtidigt lämnar den en bitterljuv känsla om orealistisk, vit, övre medelklass-lyx och första världsproblem. Hon beskriver att *Sex and the City* representerar en mainstreamlivsstil av den tidigare generationens kvinnor, men ur ett västerländskt perspektiv och med västerländska kulturer. Serien *Sex and the City* är komisk, glamorös samtidigt som den avspeglar ett hårt arbetande liv av den första generationens postfeministiska kvinnor. Därmed menar Keszeg att *Sex and the City* är komplex att studera ur en postfeministisk vinkel eftersom forskaren bör ha i beaktning att representationen är konstruerad ur ett västerländskt perspektiv.

2.5 Sammanfattning av tidigare studier

Med tidigare studier visar det att kvinnor i större utsträckning prioriterar sig själva till skillnad mot tidigare. Det framkommer också tydligt att begreppet femininitet har fått en ny innebörd idag. Det poängteras att postfeminismen är central för att förstå *Sex and the City* och dess karaktärer. Med *Sex and the City*s och uppföljarens popularitet vill studien se hur könsrepresentation och stereotyper påverkar uppfattningen om kvinnor och framförallt äldre kvinnor. Detta är ett försök att förstå kvinnors representation över tid. Med liknande metod som Keszeg (2022) avser denna forskningsöversikt belysa betydelsen som populärkultur har på representation av kvinnor, dels genom föreställningar om stereotyper.

3. Syfte & frågeställningar

Denna studie ämnar öka förståelsen för kvinnlig representation inom populärkulturen genom att jämföra serierna *Sex and the City* och *And just like that*. Därför analyseras fem avsnitt av respektive serie och jämföra hur och om de kvinnliga huvudrollerna har förändrats utifrån föreställningar om stereotyper och kvinnlig representation. Detta utgår hypotesen om att karaktärerna som åldras har förändrats för att motsvara dagens normer, stereotyper och vad som anses vara kvinnligt. Med detta i beaktning utgår studien från följande frågor:

- Hur representeras de kvinnliga karaktärerna i serierna, är de normbrytande eller normstärkande samt upprätthålls kvinnliga stereotyper?
- Kan vi se att kvinnorna upprätthåller en emotionell demokratisering i de båda filmerna?
- Hur skildras femininitet och feminism i serierna?

4. Teori

4.1 Representationsteori och stereotyper

För att kunna begripa vår omvärld används ett samband mellan koncept och språk. Det är även detta som Hall (2013) tar fasta på genom två processer som han sedan kallar för representationssystemet. Den första processen består av mentala uppfattningar och den konceptuella kartan som hjälper oss att visualisera saker, exempelvis symboler, för att sedan tolka in dessa och sätta dem i ett sammanhang. En förutsättning för att den mentala representationen ska kunna begripas av olika individer är ett gemensamt språk. Det är även

språket som avser den andra delen av Halls representationsteori. Språket i sin tur kan hänvisa till den verkliga världen och hjälpa oss att göra olika tankar och idéer begripliga. I slutändan handlar det om kommunikation och hur språket består av förutbestämda tecken som tillsammans skapar en mening med varandra (Hall 2013:3-4).

Även stereotyper är centralt kopplade till representationen av könsskillnader, där Hall refererar vidare till Dyer (Hall 1997:257). Dyer (2009) menar att stereotyper grundar sig i människors förutbestämda mening som skapas utifrån samhällets normer för bland annat vad som är kvinnligt och manligt. Stereotyperna är centrala och finns för att åskådaren ska förstå karaktärens personlighet och därför blir de väsentliga för narrativets porträttering. Vidare utvecklar Dyer att karaktären ligger till grund för hur tittarna väljer att associera och koppla olika sociala normer i samhället, och därmed skapar sig tittarna även en förståelse för hur filmens handling kommer utvecklas. Fortsättningsvis argumenterar Dyer att det enligt honom är omöjligt för människor att kunna tolka sin egen omvärld utan kategorier. Stereotyper blir som ett fönster mot samhället för att reflektera över samhällets olika sociala strukturer.

Katy Gilpatric (2010) förklarar i sin tur könsstereotyper och menar att kvinnliga karaktärer i filmer inte framställs som könsbrytande, utan de tilldelas klassiska könsstereotypiska roller som exempelvis en klassisk hemmafru. Hon utvecklar med att den kvinnliga karaktären ofta är beroende av den manliga och gestaltas som emotionell. Detta innebär enligt Gilpatric att stereotyper infogas i filmens narrativ för att främja den manliga karaktären. Könsroller och könsstereotyper ligger nära varandra i definition men könsroller hänvisas mer till ett beteende som män och kvinnor upprätthåller. Å andra sidan är då könsstereotyperna våra föreställningar om egenskaper som anses passande för män och kvinnor. Vid föreställningar om olika beteenden hos kvinnor och män är vår instinkt inte att se skillnader mellan individer utan det kopplas till könet (Brannon 2002).

4.2 Det feministiska fältets olika delar

4.2.1 Begreppsapparat

Feministiska begreppet består av flera olika rörelser som uppstår vid skiften i samhället. Feminismen har också olika inriktningar med olika teorier och uppfattningar om vad som är problemet i samhället. Exempelvis handlar den andra vågens feminism om kvinnors lagliga rättigheter och rösträtt. Denna kvinnorörelse kom från 60- och 70-talet (Lachover 2021,

Snyder 2008, Aune & Holyoak 2018). Å andra sidan utvecklades den andra vågens feminism till den tredje på 90-talet och kom att kallas för postfeminism där frågorna i huvudsak handlade om kön, dubbelmoral och ojämlikhet (McRobbie 2004). Ett gemensamt mål för alla rörelser är att kvinnor ska ha samma rättigheter som män. Centralt för feminismen är att den verkar för kvinnors politiska, ekonomiska och sociala rättigheter.

4.2.3 Tredje vågens feminism

Amanda Lotz (2001) beskriver postfeminismen som en användbar teori för att analysera och förstå utvecklingen av kvinnlig representation. Adriaens och Van Bauwel (2014) instämmer i postfeminismens användbarhet inom olika discipliner. De menar att begreppet främst används inom populärkulturen vilket får en avgörande roll i dess representation. Författarna förklarar att postfeminism är en diskurs som ger kvinnor möjlighet att vara feminina, attraktiva och feministiska på en och samma gång. Det är med andra ord ett nytt sätt av ”empowerment” (Adriaens & Van Bauwel 2014:179). Grunden till denna feminism ligger i självständighet, fri vilja och sexuell njutning samt ett fokus på den kvinnliga kroppen.

En kritik mot postfeminismen är att den anses som en motreaktion till den traditionella feminismen (Gill 2007), exempelvis menar McRobbie (2004) att postfeministiska anhängare påstår att jämställdheten är uppnådd. Detta kan förklaras med att framställningen av kvinnor med tiden har förändrats genom att gå från hemmafruar till att framställas som självsäkra. Detta kan tolkas som en postfeministisk representation, vilket är något som Gill är kritisk mot. Hon menar att denna representation inte är jämställd eftersom förändringen framställer kvinnor med argumentet om fri vilja. Gill anser att denna självsäkerhet inte alltid kommer ur detta utan att det finns en dold agenda.

Tack vare objektifieringens skifte har kvinnor större möjlighet att göra fria val. Enligt Gill (2007) är detta värdefullt för postfeminismens sensibilitet, vilket också ger kvinnor en känsla av ”empowerment”. Gill utvecklar med att den fria viljan undviker viktiga frågor, exempelvis relationen mellan representation och subjektivitet, vilket innebär att skönhetsideal bland annat är socialt konstruerade. McRobbie (2004) i sin tur förtydligar detta och menar att olika skönhetsideal är socialt konstruerade för att anpassas till våra egna och sedan kallas för ”fri vilja”. När unga kvinnor normaliserar pornografi genom att de själva önskar att de var ”pinup girls” i herrtidningar är det ett tecken på en hyperkommersialisering av sexualitet. Detta är också ett sätt att förneka feminism. Eftersom kvinnor är subjekt och besitter möjligheten till

frihet uppmanas de att tystas. Genom att undanhålla kritik anses kvinnor som moderna och duktiga samt anpassar sig till normerna. Det skulle kunna ses som att kvinnor säljer sin tysthet för sin frihet.

Enligt McRobbie (2004) finns det ett avståndstagande mot feminism hos unga kvinnor genom att de inte vill identifiera sig med rörelsen. Häremellan framträder postfeminismens kulturella rum mellan icke-identifiering och avståndstagande till feminism. Exempelvis gestaltas detta genom ambitiösa "Tv-blondiner" som också kallas för "A1 tjejer". Det är högpresterande tjejer som har som mål att studera på Oxford eller Cambridge och är enligt McRobbie subjektifieringar av den perfekta tjejen. Förnekelsen av feminism samspelar med unga kvinnor som metaforer för social förändring. Exempelvis i filmen Bridget Jones dagbok, där huvudkaraktären Bridget är en självständig, ensamstående kvinna. Däremot kommer hennes självständighet med ett pris, vilket är ångesten över att vara ensam utan en man. Denna diskurs normaliserar postfeministisk osäkerhet om könsskillnader för att sedan förändra unga kvinnor med hjälp av den fria viljan. En postfeministisk osäkerhet är att bryta traditionella könsnormer, exempelvis genom att inte gifta sig. Däremot kan en välreglerad frihet ge bakslag genom att känna ett misslyckande i att inte hitta den rätta.

Med feministiska kulturstudier granskas den dubbla motsättningen mellan femininitet och feminism. McRobbie (2004) menar att genom att se tillbaka kan det förstås hur utnyttjad denna dualism mellan femininitet och feminism var. Hon utvecklar med att förklara i vilken utsträckning att vara en hemmafru ansågs som det primära fokuset för feminismen samtidigt som den var speciell för könsfördelningen. Framför allt hos vita privilegierade hemmafruar. Tidigare föreställningar om den kvinnliga kroppen kopplades ofta till fysiska drag. Enligt Gill (2007) är detta ett resultat av en social konstruktion, exempelvis sexualiseras den kvinnliga kroppen när kvinnor utnyttjar den för att göra karriär. Moderniseringen gav kvinnor möjligheten till att bli mer självständiga, vilket innebär att unga kvinnor kan distansera sig själva från förbestämda könsroller. Däremot är denna syn på kvinnor motsägelsefull där de å ena sidan uppmuntras till självständighet och frigörelse, å andra sidan får sina kroppar objektifierade. Detta är en liknande observation som McRobbie (2004) gör med dualismen mellan femininitet och feminism. Tanken om att våra val är helt fria är nära kopplad till postfeministiska diskurser (Gill 2007).

Tidigare har den kvinnliga kroppen framställts som feminin ur ett manligt perspektiv för att sedan sexualiseras och marknadsförs med attityden ”fri vilja”. Det är detta skifte som är viktigt att förstå när det talas om postfeminismens sensibilitet. Gill (2007) utvecklar med att denna förändring representerar en modernisering av femininitet. Exempelvis genom att den tidigare har varit ur ett manligt dömande perspektiv, för att sedan övergå till att kvinnor har kontroll över sig själv och sin egen framställning. För att klassificeras som ett sexuellt objekt behöver kvinnor i denna kategori ha rätt egenskaper som smal och snygg, vilket i sin tur innebär att bland annat äldre och tjocka kvinnor exkluderas. Sammantaget finns det två viktiga poänger med sensibilitet och det är dess nära relation till feminism och neoliberalism (Gill 2007).

4.2.4 Fjärde vågens feminism

Den fjärde vågens feminism uppstod kring 2012 och har till sitt syfte att stärka kvinnor på flera plan. Det var en tid då digitaliseringen och internet hade etablerats i samhället. Med olika rörelser som Me too belyses kvinnans roll i relationer samtidigt som kvinnorörelsen lyfter frågor kring sexualisering i samhället (Shiva & Kharazmi 2019). En viktig kritik mot denna rörelse är att det i samband med Me too har skapats en offerroll åt kvinnor vilket i sin tur leder till att individens makt tas bort, som också benämns som den fria viljan. Detta var centralt för den tredje vågens feminister (Gill 2007).

För att förstå hur feminism fungerar går det exempelvis att studera olika tv-serier. Inom ramverket för postfeminismens ”girl power” och populärfeminism anar Kornfield och Bassett (2023) kontinuerligt överlappande feministiska uttryck som exempelvis femininitet inom populärkulturen. Populärfeminism kan kännas igen som ett paraplykoncept genom att feminismen marknadsför sig via tv-serier. Exempelvis är tv-serier som *The bold type* och *Sex education* hyllade som feministiska och tidsenliga. När dessa serier marknadsför sig själva utifrån feministiska premisser kapitaliserar de på varandras framgångar, även om de utforskar olika uttryck inom sin egen kategori och genre. Trots att dessa serier hämtar inspiration från föregångare med postfeministiska traditioner anser de nya serierna att feminism är onödig. Det går att påstå att populärfeminism är kompatibel med kapitalism och strukturell vit makt, trots detta är denna typ av feminism populär och sprider sig bland unga kvinnor på internet. Det har noterats att en del kvinnor idag inte tar sig an den traditionella kvinnorollen, vilket innebär att deras liv inte är centralt kopplade till familjeliv. I stället väljer dessa kvinnor att skaffa sig en utbildning och komma ut i arbetslivet. En konsekvens av detta är att kvinnorna

prioriterar karriären över familjeliv. Detta är något som kvinnor tidigare inte hade möjlighet till på grund av könsnormer. De kvinnor som däremot väljer att gifta sig idag gör det senare i livet vilket också avspeglar dagens normer kring kvinnans roll i samhället. Den kvinnliga rollen har förstärkts och förknippas inte längre som bara en fru. De kan nu ha titlar som exempelvis chef vilket går bortom de tidigare stereotypa rollerna (Kumar, Goh, Tan, Siew 2022). Det kan vara viktigt att påpeka att dessa förändringar inte sker över hela världen utan detta är ett västerländskt perspektiv.

Det sker en attitydförändring mot HBTQ+ personer i världen, samtidigt som könskorrigeringar också blir vanligare. Med samma utveckling som postfeminism och individens rätt i samhället har en högre acceptans skapats mot HBTQ+. Även om de fortfarande möter förakt i dagens samhälle, finns växande bevis för att samhället blir allt mer accepterande mot de som har olika sexuella läggningar (Peterson, Wahlström & Wennerhag 2018). Med öppenhet har fler vågat att bryta mot könsnormerna, och även ny terminologi har trätt fram där ord som hen, cis och icke-binär blir allt vanligare.

Med samtida normer är #Metoo nära kopplat till dagens kvinnorörelse som uppmärksammade bland annat sexuella övergrepp och verkade mot normaliseringen av tystnadskulturen i samhället. Det finns en tydlig stigmatisering och rädsla hos kvinnor att tala ut om övergrepp, speciellt om de begicks av mäktiga män med status. Exempelvis fallet kring filmproducenten Harvey Weinstein som blev anklagad av kvinnor för sexuella övergrepp och trakasserier (Cohen, Myrick & Hoffner 2021). En konsekvens av att våga tala ut kan leda till att kvinnor förlorar sina jobb, samtidigt finns det också de personer som upplever skam och blir skuldbelagda för att de talar ut. Syftet med rörelsen är att ge kvinnor en känsla av "empowerment" (Rodino-Colocino 2018:97), vilket ger dem en röst och en gemenskap mellan dem (Rodino-Colocino 2018).

4.3 Sammanfattning av det teoretiska fältet

Med representationsteorin hoppas studien kunna identifiera stereotypiska föreställningar i *Sex and the City*, för att se om dessa skiljer eller är likadana i *And just like that*. Halls (2013) teori är relevant för vår studie eftersom den inriktar sig på hur meningsskapande uppstår ur mediers innehåll, för att sedan kunna tolka och förstå världen på ett meningsfullt sätt. Samtidigt kopplas det till Dyers (2009) teori om stereotypiska egenskaper om män och

kvinnor för att se om dessa är framträdande i serierna. Vidare används även Gilpatrics (2010) förklaringar om kvinnliga stereotyper för att identifiera normbrytande eller normförstärkande föreställningar i serierna. Även Gills (2007) och McRobbies (2004) teori om postfeminism kan hjälpa oss att undersöka och analysera vad som kännetecknas som kvinnligt i populärkulturen. Samtidigt sätts det i kontrast mot den fjärde vågens feminism.

5. Metod och Material

5.1 Semiotik

För att analysera materialet har en semiotisk metod valts, vilket innebär att söka efter olika tecken och symboler enligt Barthes (1964/2016) hänvisningar. Detta ämnat för att uppmärksamma visuella tecken hos karaktärerna och dess eventuella stereotyper. Med hjälp av denotation, som är tecknets direkta betydelse, och konnotation som är tecknets djupare betydelser (Hall 2013), är avsikten att få en djupare förståelse för serierna. Samtidigt undersöks om serierna reproducerar eller producerar sociala normer, som exempelvis kvinnliga stereotyper. Vidare eftersträvar studien att se hur de olika karaktärerna i serierna gestaltas genom skillnader och likheter.

Roland Barthes använder sig av ett tvådelat tänkande om denotation och konnotation när han gör en semiotisk tolkningsanalys. Detta förklaras tydligare med att denotation är tecknets direkta betydelse och där beskrivningen är något som de flesta håller med om är från samma kultur. Konnotationen är å andra sidan djupare och därför är det inte lika självklart hur olika tecken ska tolkas. Dessa kan i sin tur kopplas till samhällliga och kulturella värderingar, vilket innebär att människor från västvärlden ser konnotationer på ett liknande sätt. Samtidigt har personer från andra delar av världen en annan uppfattning och ser andra konnotationer. För att sätta det i denna studies kontext skulle det innebära att Samantha i *Sex and the City*, denotativt, är en ensamstående kvinna i en storstad som fokuserar på sin karriär. Konnotativt kan hon förstås som en självständig, frigjord, sexuellt aktiv och kvinnlig kvinna, vilket är en djupare tolkning av Samantha för att förstå hennes personlighet och karaktärsdrag. Dessa kan i sin tur kopplas till kulturella och samhällliga värderingar (Hall 2013: 23–24).

5.1.2 Teckenkategorier

Roland Barthes (1964/2016) skriver om olika teckenkategorier, som bland annat *symboler* och *index*. *Index* innebär ett orsakssamband, det är tecken som tillsammans bildar ett orsakssamband med sitt specifika objekt. Det betyder att flera händelser i kombination skapar en betydelse. *Index* kan exempelvis vara ett mörkt moln vilket är ett tecken på att det kommer att regna då det finns ett orsakssamband mellan ett mörkt moln och att det kommer regna. Det är inte något som omedelbart behöver uppfattas, men med förmågan att tolka kan tittaren förstå vad det innebär. Exempelvis är en emotionell person ett tecken på att denne är mer feminin än maskulin, då emotionalitet anses vara en kvinnlig egenskap. Däremot behöver inte dessa tecken alltid motsvara den betydelse samhället har kommit överens om. En emotionell person behöver alltså inte vara feminin, däremot anses beteendet vara feminint och stereotypiskt kvinnligt enligt samhällets normer. *Symboler* är tecken som människor i samhället tillsammans har kommit överens om hur de ska tolkas. Ett exempel på det är könsnormer, som kan förklara för vad som är kvinnligt respektive manligt.

De här begreppen inom teckenkategorier är väsentliga för studien för att i detalj analysera stereotyper och hur de framställs i *Sex and the city* och *And just like that*.

5.3 Sex and the City och And just like that

Materialet för denna studie är, *Sex and the City*, samt *And just like that*, har förklarats i den tidigare sektionen "1. Inledning och bakgrund."

5.4 Urval och avgränsning

För att avgränsa studien jämförs de fem första avsnitten ur första säsongen av *Sex and the City* mot de fem första avsnitten i den nya serien *And just like that*. Dessa avsnitt valdes utifrån en hypotes om att de kvinnliga huvudkaraktärerna introduceras som tydligast i de första avsnitten i respektive serie. Samtidigt är det intressant att se om det stämmer att det finns en förändring av stereotypiska föreställningar över tid och genom karaktärernas resa. En intressant aspekt är att en viktig rollfigur från *Sex and the City*, Samantha Jones, inte finns med i uppföljaren *And just like that*. Däremot förekommer hon i periferin bland annat i diskussioner mellan de andra kvinnorna och via sms med Carrie Bradshaw. Eftersom Samantha inte finns med fysiskt i *And just like that* är det också intressant att se hur skaparen av serien Darren Star har valt att gestalta karaktären i relation till dagens normer på sms.

5.5 Upplägg och tillvägagångssätt

När serierna analyserades utfördes detta gemensamt genom att båda tittade på respektive avsnitt var för sig. Med hjälp av ett analyschema är avsikten att identifiera tecken och symboler utifrån förutbestämda kategorier, vidare ger vi tydligare exempel på vad som menas med att leta efter tecken på stereotyper eller normer, och för vad som anses vara kvinnligt. Alla kategorierna och innehållet kan även sättas i relation till denotation/ konnotation och symboler beroende på vad som framkommer i resultatet för sedan användas i analysen.

5.6 Analys schema

Med kategorin “Attribut” hänvisas det till fysiska drag som exempelvis hår och kläder. En annan kategori som används är “karaktärsdrag”, som avser att ta reda på karaktärernas olika personligheter och egenskaper. Även här finns underkategorier som exempelvis åsikter, inställning till sex med flera. Utöver detta tillkommer även en kategori som heter relationer. Här avses att leta efter olika blickar, beröringar som indikerar vilken typ av relation karaktären förmedlar. Exempelvis kan en beröring på en arm indikera att en karaktär är flörtig, men här är det viktigt att förstå om det är mot en man eller en kvinna.

Karaktärsdrag | Personlighet

Jobb, Femininitet och maskulinitet, inställning till sex och inställning till HBTQ+

När vi analyserar karaktärernas arbete menar vi att det kan visa oss deras personligheter, exempelvis kan en person ha höga målsättningar och vara tydligt karriärsdriven. Om en karaktär har en ambitiös karriär kan det visa sig genom att personen ofta förknippas med sitt arbete eller genom att ofta tala om sitt yrke. Med femininitet avser vi att leta efter tecken som motsvarar postfeministiska föreställningar, exempelvis om en karaktär uppvisar självständighet och frispråkighet. Det kan också ges i uttryck att en karaktär har en tydlig emotionell sida. Å andra sidan är då ett maskulint beteende när en karaktär visar mindre känslor, men också karaktärens inställning till sex vi menar att de då inte följer de klassiska beteendena för hur en kvinna “bör vara”. Inställning till sex kan också ge oss en ledtråd till karaktärernas personligheter, exempelvis kan en karaktär ha liberala åsikter om sex och är öppen med att tala om ämnet och testa olika gränser. Motsatsen till liberal och maskulint blir då att en karaktär kan upplevas som feminin och pryd med en konservativ inställning. Även frågor om HBTQ är en kategori som är kopplad till tonalitet och åsikter, och vi menar då att

generella föreställningar och tankar om HBTQ+ personer kan ha förändrats över tid. Hur framställs karaktärernas tonalitet mot denna samhällsgrupp?

Attribut | Utseende

Kläder och hår

När vi hänvisar till kläder avser vi att försöka se om de ger oss en tydlig indikation på om kläderna anspelar på stereotyper, samtidigt är kläder en del av någons identitet. Här vill vi också undersöka om karaktärerna bibehåller sin identitet eller om de bryter denna eftersom de är äldre eller för att motsvara nya normer. Samtidigt menar vi att med hjälp av kläder kommer också olika föreställningar som status, makt och pengar och därför är det även viktigt att se om karaktärerna upprätthåller dessa. Håret är också en viktig del för ens personlighet, många identifierar sig själva och andra med ens hår. Även detta blir intressant att se hur karaktärerna framställs med hår, dels genom trender men också stereotyper.

Relationer | Förbindelser genom: blickar, beröring, kroppskontakt

En stor del av hur karaktärer framställs är även deras relationer, här menar vi att blickar och beröringar kan ge oss ett tecken på vilken typ av relation två karaktärer har. Exempelvis på en intim kärleksrelation eller en flörtig relation kan visas genom utbyte av blickar och beröringar. Relationer kan också förändras till andra samt till sig själv, som vi hoppas kunna identifiera.

5.6 Metodreflektion

Initialt var tanken att analysera tre avsnitt av respektive serie. Innan själva analysen påbörjades testkodades materialet. Detta bidrog med insikten att materialet var för litet att arbeta med och därför utökades det till fem avsnitt. Genom att utöka empirin får studien ett större innehåll att analysera och det underlättar för att kunna dra slutsatser av karaktärerna.

När det kommer till metoderna betonas det att det är två unga kvinnor som kommer från heteronormativa förhållanden. Som läsare bör detta tas i beaktning när analysen läses igenom och hur materialet har valts att tolkas. En läsare som kommer från ett icke-heteronormativt förhållande kan därför välja att tolka innehållet på ett annat sätt och se andra tecken som vi inte ser. En utmaning har varit att tolka innehållet, vilket innebär att analysen påverkas av

våra kulturella och samhälleliga värderingar. Detta går inte att undvika och därför behöver detta tas i beaktning.

6. Resultat och Analys

6.1 Kvinnornas framställning i *Sex and the City* och *And just like that*

6.1.1 Charlotte York

Karaktärsdrag | Jobb och attityd

I *Sex and the City* är Charlotte York en ogift kvinna i 30-årsåldern och arbetar som konsthandlare i ett galleri. Hon framställs som självständig och framgångsrik, något Charlotte menar att män ser som ett hot då de inte vill ha en jämlik partner. Det är tydligt att Charlotte drabbas av föråldrade värderingar om kvinnor och deras karriärer från män i hennes närhet. Denna reflektion stämmer också in med Gill (2007) som menar att liknande representation om kvinnor inte är jämställd. Vidare reflekterar Charlotte över att kvinnor måste tystas och följa traditionella normer för att behålla en man i sitt liv, vilket innebär att de förväntas vara trogna männen och inte prioritera sig själva först. Ett exempel är när en manlig konstnär vill måla av Charlotte och hennes intima delar. Hon går med på att bli avmålad trots att hon känner sig obekvämlig och prioriterar således konstnärens behov framför sina egna, detta går också emot postfeminismens idé om den fria viljan som Gill (2007) är kritisk mot.

I uppföljaren *And just like that*, arbetar Charlotte inte längre som konsthandlare. Hennes vardag består i stället av att sitta i skolans föräldrakommitté och ta hand om sin familj. Charlotte har uppfyllt sin dröm om att vara gift och bli mamma. Vi anser att Charlotte har de klassiska kvinnliga egenskaperna som även stämmer in på Gilpatrics (2010) beskrivningar, exempelvis att hon är en tillgiven fru och omsorgsfull mamma. Detta symboliserar en traditionell kvinna enligt postfeminism som Gill (2007) nämner. Kvinnorna är nu i 50-årsåldern och detta är något som Charlotte ofta påpekar i sina samtal med vänner, bland annat genom att Charlotte belyser Carries åldrande med att hon har genomgått en höftoperation.

Karaktärsdrag | Feminina drag

I *Sex and the City* framställs Charlottes karaktär som en hopplös romantiker i ett desperat behov av att hitta kärleken. Charlotte uttrycker en oro över att inte gifta sig och då se sitt liv

som misslyckat. Även här ser vi tydliga karaktärsdrag från Charlotte som framställs som en omodern kvinna, med traditionella och konservativa värderingar. Det stämmer överens med postfeministiska föreställningar, med en osäkerhet i att bryta traditionella könsnormer som enligt Gill (2007) och McRobbie (2004) innebär exempelvis att kvinnor måste gifta sig. Samtidigt framställs Charlotte som en stark kvinna som vet vad hon vill ha i en man och i en relation, vilket stämmer överens med Gills (2007) beskrivning om en självständig kvinna inom postfeminism. Hon väljer inte den första bästa mannen, exempelvis syns detta tydligt i en scen där Charlotte ska välja ut porslin med sin dejt, varpå han väljer "fel" enligt henne och hon dumpar honom på grund av detta. Det skulle kunna tolkas som att hon är komplex i sin karaktär då hon i vissa situationer vill bryta mot kvinnliga stereotyper, å andra sidan lever kvar i gamla.

När Charlotte går på en dejt i serien *Sex and the City* spelar hon mindre intellektuell än hon är. Exempelvis frågar hon vid ett tillfälle sin dejt vilket år en tavla är målad trots att hon är konstexpert och därför redan vet detta. Genom att framställa sig som mindre kunnig vill hon att mannen ska ta initiativ i deras relation, vilket Gilpatric (2010) beskriver som en stereotypisk kvinnlig egenskap. Under samma dejt visar Charlotte mer hud än vad hon brukar, då hon bär en lång aftonklänning med öppen rygg. Här denoterar klänningen elegans och konnoterar att Charlotte ska på en fin tillställning (Hall 2013). Vidare menar vi också att genom att visa mer hud anspelar hon på sin kvinnlighet och femininitet för att få uppmärksamhet, något som även McRobbie (2004) nämner är ett klassiskt kvinnligt beteende.

Karaktärsdrag | Inställning till sex

När det kommer till sex framställs Charlotte i *Sex and the City* som att hon vill vara svårfångad. Detta visas exempelvis genom att hon inte vill ha sex på första dejten. Hennes inställning till detta kommer från att män inte ser kvinnor som en potentiell fru om de har sex på första dejten. Detta är tydliga tecken på kvinnliga och manliga föreställningar och där Charlottes åsikter är nära kopplade till gamla traditionella könsnormer, vilket också Gill (2007) skulle instämma med. I en scen uttrycker Charlotte att hon inte tror att kvinnor kan ha sex på samma premisser som män. För Charlotte innebär sex mer än bara fysisk kontakt. Hon poängterar att det är en intim relation mellan två människor som är känslomässigt involverade. Samtidigt uttrycker Charlotte en oro över att säga nej i rädsla över att bli avvisad, vilket också stämmer in med Gill (2007) och McRobbies (2004) teorier om

postfeminism och hur kvinnor kan uppleva en rädsla för att avvisa män. Vidare skulle detta i en djupare mening också kunna kopplas tillbaka till Gauntletts (2008) begrepp om emotionellt demokratiserande, vilket innebär att kvinnor har svårt att lämna dysfunktionella relationer. Vi menar att Charlottes karaktär upprätthåller bilden om en kvinna som har svårt att säga nej i ett samhälle där män dominerar, men också lämna svåra situationer eller relationer.

Karaktärsdrag | Åsikter om HBTQ+

I uppföljaren *And just like that* får tittarna följa Charlottes dotter Rose som har en central roll eftersom hon genom små tecken försöker berätta för sin familj att hon inte identifierar sig som en flicka. Dessa tecken visar sig exempelvis genom att hon inte vill bära klänning och hon betar sig som en stereotypisk pojke genom att hon åker skateboard. Det tar ett tag innan Charlotte förstår vad dessa tecken innebär och betyder och detta kan bero på att hon har en traditionell syn på hur en flicka ska vara och se ut. Enligt Charlotte har en traditionell flicka klänning, långt hår och använder feminina färger som rosa, vilket också stämmer in på Dyers (2009) förklaringar om vad som anses som stereotypiskt kvinnligt. Det uppenbarar sig för Charlotte att Rose inte vill identifiera sig som en flicka när hon kallar sin dotter för "baby girl" och Rose blir arg över ordet "girl". Rose vill i stället bli kallad för Rock och identifiera sig som hen. Med utvecklingen till den fjärde vågens feminism ges en högre acceptans av att kunna uttrycka sin identitet och sexuella läggning, något som Peterson m.fl. (2018) nämner. Detta har hjälpt exempelvis Rose att uttrycka sig om sin identitet till sin familj.

Attribut | Kläder och hår

Framställningen av Charlottes klädstil i *Sex and the city* är elegant, och detta visas genom att hon bär feminina klänningar och klackar. Även hennes hår är feminint genom att det är långt. Denna framställning motsvarar också postfeminismens tankar om femininitet, något som (Gill 2007) poängterar i sin teori. Vidare omger Charlotte sig med fina saker såsom dyra skor av exklusiva märken och bor i ett av New Yorks finaste områden, Upper East Side. Med Halls (2013) teori om representationssystemet kan olika symboler tolkas. Ett exempel på en tolkning om Charlotte är att hon förmedlar att pengar är viktigt och att med detta kommer också status.

Även i uppföljaren *And just like that* bär Charlotte eleganta, feminina och dyra kläder av exklusiva märken. I en diskussion med sina vänner om hår och åldrande kommer det fram att

Charlotte färgar sitt hår brunt. Hon vill inte visa ålderstecken, i detta fall genom gråa hårstrån, vilket går emot det traditionella feminina tänkandet. Exempelvis lyfter Gill (2007) liknande föreställningar inom postfeminism, där åldrande anses som feminint och vackert. Med Charlottes inställning framställs hon i stället som ytlig och har en modernare inställning som passar in på fjärde vågens feminism.

6.1.2 Likheter och skillnader hos Charlotte

En tydlig skillnad vi ser hos Charlotte är bland annat att hon har övergett sitt arbete för att vara hemmafru. Detta är något som är ovanligt utifrån perspektivet att kvinnor i det moderna samhället i allt större utsträckning inte väljer att vara hemmafruar. Däremot finns det en likhet som består hos Charlotte, vilket är hennes intresse för det feminina i kläder. Hon fortsätter att bära eleganta klänningar och det är tydligt att pengar är en viktig statussymbol. En annan tydlig observation vi gör om Charlotte är hennes ambivalens i att hon i vissa fall vill bryta mot kvinnliga stereotyper, och i vissa fall lever kvar i gamla.

6.1.3 Samantha Jones

Karaktärsdrag | Jobb och attityd

I *Sex and the City* presenteras Samantha Jones som äldre än de andra kvinnorna och hon är framgångsrik egenföretagare inom PR. Hon framställs som en självständig och viljestark kvinna som prioriterar sig själv. Exempelvis säger Samantha att skönhet är nära kopplat till makt och framgång. Detta förtydligas i en scen där hon uttrycker att om någon omger sig av vackra människor blir resultatet att denne känner sig vackrare. Den fria viljan är som tidigare nämnt central för postfeminism enligt Gill (2007). Samantha menar att med skönhet och den fria viljan kommer också makt och framgång. Vi tolkar Samanthis gestaltning och karaktärsdrag som att hon antar postfeministiska värderingar när hon uppträder som självständig. En liknande inställning till jobb och attityd är att Samantha anser att kvinnor har rätt att utnyttja sin sexualitet för att främja sin karriär. Det framgår inte om hon själv har gjort detta men är en indikation för publiken att hon är villig till det.

Karaktärsdrag | Maskulint beteende

Det är också tydligt i *Sex and the City* att Samantha kopplar sex till makt och för henne är det viktigt att använda sin femininitet och sex för att skaffa sig en maktposition. Även (Gill 2007) nämner att postfeministiska kvinnor använder sin sexualitet för att få makt i samhället. Samantha menar att kvinnor har rätt att utnyttja sin sexualitet för att nå fördelar, men inte

män. Hon utvecklar med att könen är jämlika när det kommer till att utnyttja varandra. Med detta påstående skulle det kunna tolkas att Samantha motsätter sig Gauntletts (2008) teori om emotionellt demokratiserande. Vi menar att hon likställer män och kvinnors maktpositioner vilket i sin tur innebär att kvinnor har lika stor makt att lämna dysfunktionella relationer som män.

Att könen är jämlika är Gill (2007) och McRobbie (2004) kritiska mot. Samantha förtydligar att det är första gången kvinnor på Manhattan har haft samma mängd pengar och makt som män, vilket gör att kvinnor nu kan behandla män som sexobjekt. Det skulle kunna tolkas som att Samantha vill vända på den tidigare maktobalansen till kvinnors fördel, vilket också tyder på att Samantha har tydliga liberala åsikter om kvinnors position i samhället.

Karaktärsdrag | Inställning till sex

I sin framställning i *Sex and the City* är Samantha den person i vänskapskretsen som har den tydligast liberala inställningen till sex. Hon har gärna sex på samma premisser som män, vilket hon hävdar är att ha sex utan känslor. Detta är nära kopplat till postfeministiska föreställningar vilket Gill (2007) nämner uppstår kring 90-talet och handlar om hur kvinnor ser på sig själva och sin självständighet och sexuella frigörelse. Hennes liberala inställning till sex framkommer i en scen där hon är intresserad av en man som endast har sex med modeller. Med vetskapen om att han filmar sina intima stunder utan kvinnors godkännande vill Samantha ha sex med denna man trots allt. Här bryter Samantha den traditionella normen för hur kvinnor bör bete sig och kvinnors inställning till sex. Enligt Gilpatric (2010) är det vanligt förekommande att kvinnor inte gestaltas som könsbrytande. Det finns förutbestämda normer för hur kvinnor bör bete sig, exempelvis att kvinnor ska vara undergivna och dessa bryter Samantha mot.

Attribut | Kläder och hår

I *Sex and the City* klär sig Samantha i vågade och utmanande kläder, exempelvis genom kroppsnära klänningar med uringning och korta kjolar som visar ben vilka framhäver hennes kvinnliga former. Dyer (2009) menar att människor har förutfattade meningar om vad som anses som manligt och kvinnligt i ett samhälle. Genom att Samantha bär utmanade kläder framställs hon som en stereotypisk kvinna enligt Dyer's teori. Samtidigt används Hall's (2013) teori om semiotik där vi menar att Samanthas utmanande kläder denoterar en kvinnlighet, samt att hennes representation konnoterar till en sexikon.

6.1.4 Carrie Bradshaw

Karaktärsdrag | Jobb och attityd

I *Sex and the City* framställs Carrie som en kvinna i 30-årsåldern som är singel och bor på Manhattan. Hennes liv kretsar kring att dejta, träffa hennes tre bästa vänner och arbetet som krönikör. Hon framställs som en självständig kvinna som enligt McRobbie (2004) är en postfeministisk representation. Däremot är Carrie ambivalent då hon alltid söker efter kärleken. Varje avsnitt inleds med att Carrie presenterar ett tema, där ett avsnitt handlar om "om kvinnor kan ha sex på samma sätt som män". Enligt postfeminismen skulle detta innebära att behaga sig själv med sexuell njutning (Gill 2007), varpå Carrie menar att män tenderar att ha sex utan känslor. I ett annat avsnitt berättar Carrie att hennes krönika kommer handla om män som jagar modeller. Detta leder samtalet vidare om ytlighet, att modellerna är vackra och detta skapar en osäkerhet hos andra kvinnor. När kvinnorna är osäkra på sig själva och börjar klaga över olika kroppsdelar gestaltar de också en insikt som (McRobbie 2004) lyfter inom postfeminismen, vilket är kvinnors osäkerhet kring sitt utseende.

Carrie har i uppföljaren *And just like that* lämnat sin karriär med att skriva krönikor till att publicera digitalt innehåll på Instagram samt deltar i podden "X,Y and me". Detta är tydliga tecken på en samhällsförändring där digitaliseringen är närvarande. Redan i första avsnittet går Mr. Big bort i en hjärtinfarkt, detta påverkar Carrie genom att hon går in i en djup sorg. Ett tecken på hennes sorg är bland annat hur hon hanterar sin situation där hon tar avstånd till att visa sina känslor vilket är ett stereotypiskt maskulint beteende. Vi anser att Carrie till viss del gestaltar ett stereotypiskt manligt beteende som tolkas utifrån förutbestämda meningar och normer om män och kvinnor i samhället. Detta stämmer även in med Dyer's (2009) teori om att karaktärer ligger till grund för hur tittare väljer att associera och koppla sociala normer i samhället, för att sedan tolka och förstå Carrie som karaktär.

Karaktärsdrag | Feminina drag

I *Sex and the City* instämmer Carrie med att skönhet också kommer med makt. Hon utvecklar detta med att kvinnor kan utnyttja sin skönhet för att få fördelar i livet genom bland annat gåvor. Även inom postfeminismen förklarar Gill (2007) att det förekommer åsikter om skönhet och makt, vilket också Carrie lyfter. En annan koppling till skönhet och makt gör Carrie när hon går hem med en manlig modell och diskuterar ensamhet, vilket får Carrie att fundera över hur en vacker modell kan känna sig ensam. Även här använder hon sig av

stereotypiska föreställningar som Dyer (2009) skriver om, exempelvis antyder hon att vackra människor inte kan känna sig ensamma. På samma tema i *Sex and the City* får tittaren en liknande koppling om skönhet och makt, och det är när Carrie träffar Mr. Big samtidigt som han har en snygg modell i sina armar. Voice over Carrie säger i samma sekvens att hon känner sig som en billig Date-parfym och den andra kvinnan är Chanel. Vi menar att denna kommentar från Carrie är en metafor, där vackra kvinnor symboliserar makt. Samtidigt utvecklar Carrie att när kvinnor träffar andra kvinnor som de anser är vackrare än sig själva tappar de sin makt och självförtroende. Därför passar inte Carries osäkerhet in i Gills (2007) förklaring om den typiska postfeministiska kvinnan som ska framställas som självsäker. I stället menar vi att osäkerhet hos kvinnor kommer i alla åldrar, ur flera feministiska rörelser och därför inte bör kopplas till en specifik feministisk rörelse.

Karaktärsdrag | Inställning till sex

I frågor om sex är Carrie i serien *Sex and the City* motsägelsefull. Hon vill kunna ha sex på samma sätt som män, vilket innebär utan känslor, samtidigt som hon prioriterar sin njutning. I ett samtal med Mr. Big frågar Carrie om hans syn på hur män kan ha sex utan känslor. Här ställer Carrie frågan utifrån en förutfattad mening om Mr. Big då hon anser att han framstår som en "riktig man". Dyer (2009) menar att stereotyper grundar sig i att människor har en förutbestämd mening som skapas utifrån samhällets normer för bland annat vad som är kvinnligt och manligt. Därmed besitter Carrie dessa stereotypa föreställningar om män och kvinnor. För att testa sin teori genomför hon ett experiment som går ut på att ha sex med en kille. I praktiken lyckades hon med sitt experiment, däremot upplevde hon en tomhet. Vi tolkar Carrie som att hon har en dubbel inställning till sex och relationer. Exempelvis vill hon framstå som självsäker och ha ett maskulint beteende, men i slutändan framstår hon som emotionell och osäker, vilket enligt Gilpatric (2010) är typiska kvinnliga egenskaper. På så sätt upprätthåller och bryter Carrie de kvinnliga stereotypiska egenskaperna.

Carrie har tidigare symboliserats som öppen med sex och relationer, däremot framställs hon i *And just like that* som mer tillbakadragen och obekvämt med att tala grafiskt om sex. Hon menar att det är skillnad på när hon skrev sina krönikor på 90-talet mot idag. En tolkning är att Carrie har svårt att anpassa sig till dagens normer och känner sig tvingad att förändra sig själv för att bli accepterad och inte uppfattas som prydd och en omodern kvinna. Che som är poddvärd anser att Carrie behöver anpassa sig och sitt uttryck till dagens normer samt att skaffa sig en "fitta". Detta uttryck är sedan tidigare känt som "have some balls", men den nya

terminologin används nu för att symbolisera nya könsnormer. Peterson m.fl. (2018) menar att i det moderna samhället är det vanligt förekommande att anpassa språket efter nya normer som exempelvis termen "cis".

Karaktärsdrag | Åsikter om HBTQ+

I ett avsnitt i *Sex and the City* träffar Carrie en manlig vän, Skipper. Han beskriver sig själv som en hopplös romantiker, snäll och har nära till sina känslor. Carrie reagerar på Skippers feminina drag och frågar om han är helt säker på att han inte är gay. Det är tydligt att Carrie har åsikter om män som är nära till sina känslor. Vi menar att hon anser att en "riktig man" inte har nära till sina känslor, utan att det är homosexuella personer som generellt uppvisar ett liknande beteende. Enligt Dyer's teori (2009) om stereotyper är Carries åsikter om män och deras beteenden kopplat till stereotyper.

Carrie har i uppföljaren *And just like that* utvecklat en modern inställning till HBTQ+ termer. Exempelvis ser vi detta när hon tillrättavisar Miranda som hänvisar till karaktären Che som "henne" och Carrie påpekar att Che identifierar sig som "hen". Peterson m.fl. (2018) menar att med det moderna samhället finns också en större öppenhet och acceptans, vilket syns hos Carrie genom att hon deltar i en podd som fokuserar på ämnen om HBTQ+.

Attribut | Kläder och hår

Vid framställningen av Carrie i *Sex and the city* bär hon ofta modemedvetna kläder och hennes signatur är klackskor av exklusiva märken. Detta är inte bara ett fysiskt attribut som tillskrivs Carrie utan även ett karaktärsdrag som symboliserar att hon är modemedveten.

Carrie fortsätter även i uppföljaren *And just like that* att framställas som en stilikon, eftersom hon bär moderna och dyra kläder såsom klänningar. Även Carries hårstilar har förändrats men följer alltid samtidens trender, detta är också hennes signatur för att tittaren ska förstå att hon är feminin och modemedveten. Tidigare föreställningar om den kvinnliga kroppen kopplades ofta till det fysiska utseendet och något som Gill (2007) menar är en social konstruktion. Samtidigt har moderniseringen gett kvinnor möjligheten till att bli mer självständiga, exempelvis när Carrie byter hårstilar. Vi instämmer med Gill att denna syn på kvinnor är motsägelsefull då de uppmuntras till självständighet men samtidigt objektifieras och styrs av sociala normer som trender och vad som anses vara vackert.

Relationer | Blickar och intentioner

I en av Carries relationer i *Sex and the City* träffar hon en man som hon börjar dejta. Han bryter mönstret om manlighet eftersom han vill gifta sig och är på jakt efter den rätta. Han förtydligar att detta kommer från samhällets press, förväntningar och normer. Å andra sidan upplever Carrie inte samma press på att gifta sig, utan när hon dejtar utgår hon inte från att mannen hon träffar är den hon ska gifta sig med. Det är tydligt att hon lever ett modernt liv där kvinnor inte följer traditionella normer, även Kumar m.fl. (2022) menar att moderna kvinnor medvetet bryter mot traditionella normer. Detta kan sättas i kontrast till Gauntletts (2008) argument om att kvinnor är villiga att lämna dysfunktionella relationer, som han kallar för emotionell demokratisering. Vilket vi anser stämmer in på den moderna kvinnan, som är frigörande och självständig. Vilket är precis det Carrie upprätthåller men också som Kumars m.fl. (2022) påpekar.

Carrie har ett tydligt intresse för Mr. Big. Detta gestaltas framför allt när han ger henne skjuts och det delas blickar och leenden mellan de två karaktärerna. Som tittare är det tydligt att de flörtar med varandra. I sina möten med Mr. Big uppfattas Carrie som blyg och undergiven, exempelvis genom att hon blir mer tystlåten. Gilpatric (2010) hävdar att vara undergiven är en stereotypisk kvinnlig egenskap, vilket Carrie gestaltar. Relationen mellan Carrie och Mr. Big är komplex. Detta syns tydligt eftersom de båda flörtar med varandra och har en viss förväntan på varandra som de inte agerar på, och därför utvecklas inte deras relation.

I slutet på första avsnittet i *And just like that* hittar Carrie Mr. Big i duschen när han tar sitt sista andetag. Här förstår tittaren att Carries resa kommer att handla om hur hon hanterar sin sorg. En annan relation som fortfarande är viktig för Carrie är hennes vänskap med Charlotte och Miranda som hjälper henne genom sin tuffa period.

6.1.4 Likheter och skillnader hos Carrie

En tydlig likhet vi anser att Carrie gestaltar är hennes känsla för mode och kläder, som tittare ges en tydlig bild av att mode är en del av hennes personlighet och karaktär vilket är något som inte försvinner med åldern. Även hennes osäkerhet framställs tydligt i uppföljaren *And just like that* och följer samma tema kring sin självkänsla och relationer till män. Däremot anser vi att den största skillnaden hos Carrie är att hon uppvisar ett beteende som att hon är pryd och osäker på frågor om sex och relationer, vilket är avvikande då hon alltid har varit en förespråkare av att tala öppet om sex och relationer. Framförallt då hon drev en kolumn om ämnet i originalserien *Sex and the City*.

6.1.5 Miranda Hobbes

Karaktärsdrag | Jobb och attityd

I serien *Sex and the City* framställs Miranda som en yngre karriärskvinna, detta förstärks genom att hon arbetar på en advokatfirma. McRobbie (2004) menar att ambitiösa kvinnor prioriterar karriären samtidigt som de inte känner en oro över att inte hitta en man. Detta stämmer in på Miranda som är en självständig kvinna och är tydlig med att hon vill dejta män som kan hantera henne och hennes prioriteringar. Trots Mirandas självsäkerhet lyser det igenom en osäkerhet. Detta syns bland annat när Miranda ser andra kvinnor som är smala och vackra, något som hon uttrycker irriterar henne. Enlig Gill (2007) är kvinnors osäkerhet kopplat till postfeminismens sensibilitet. För att anses som vacker och snygg behöver kvinnor ha rätt egenskaper, därför upplever vi Miranda som att hon anser att hon själv inte passar in i mallen samtidigt som hon är osäker i sig själv.

I uppföljaren *And just like that* är Miranda gift sedan flera år tillbaka med sin man Steve och tillsammans delar de sin 17-åriga son Brady. Miranda har avslutat sin karriär som advokat för att studera på universitet inom mänskliga rättigheter. Hon vill inte vara en del av problemet längre utan en del av lösningen. Detta är också ett tecken på att Miranda ser omvärldens förändringar. Även Peterson m.fl. (2018) noterar att samhället är i konstant utveckling där nya normer uppdagas. När Miranda ska börja sin utbildning inom mänskliga rättigheter träffar hon sin professor Maya som har flätat hår. Professorn motsvarar inte den bild som Miranda hade sett på internet. Detta förtydligas när hon ifrågasätter om hon verkligen är professorn och säger att "professorn inte har flätor". Hennes uttalande fick de andra studenterna och professorn i rummet att reagera. Med Halls (2013) representationsteori om det tvådelade språket signalerar konversationen ett missförstånd samt att Mirandas kommentar indikerar att hon inte är uppdaterad inom dagens normer. Denna händelse ventilerar Miranda om till Carrie och förklarar att hon är livrädd för att säga fel saker i dagens klimat. Med hjälp av Peterson m.fl. (2018) kan det förstås att äldre människor har svårare att hänga med i förändringar och hinna anpassa sig till nya normer.

Karaktärsdrag | Maskulint beteende

När det kommer till Mirandas åsikter i *Sex in the City* anser hon att kvinnor har rätt att utöva sin makt, detta är då kopplat till skönhet och utseende. Hon utvecklar sitt påstående att kvinnor exempelvis kan använda sin sexualitet för att nå en högre position på arbetsplatsen,

vilket också är ett av Mirandas viktigaste attribut. Inom tredje vågens postfeminism nämner Fien och Van Bauwel (2014) att kvinnor får i större utsträckning möjlighet till att framstå som feminina och attraktiva. De menar att grunden till denna typ av feminism handlar om kvinnors självständighet och empowerment där ett fokus ligger på den kvinnliga kroppen. Miranda gör en tydlig skiljelinje mellan att få ta för sig för att skapa sig en position i samhället, mot att inte utnyttja sin sexualitet mot pengar och sex för att ta sig framåt i karriären. Därför blir Miranda motsägelsefull i sin åsikt om kvinnors makt och hur den får nyttjas. Hon har en modern och liberal inställning om kvinnor, men att hon skiljer sig i vissa åsikter som upplevs extrema, exempelvis med sex och pengar.

Karaktärsdrag | Åsikter om HBTQ+

Något som är viktigt för Miranda i *Sex and the City* är hennes karriär, detta blir extra tydligt när hennes chef tror att hon är lesbisk och bjuder in henne och en kvinnlig kollega på middag. I stället för att poängtera att hon inte är lesbisk ljuger hon och går på middagen. Detta gör hon som ett karaktärsdrag, det är känt inom bolaget att de som blir bjudna på middag hos chefen har en möjlighet att klättra inom bolaget. Samma målmedvetenhet och karriärfokus är centralt inom postfeminism (Gill 2007). Efter att hon avslöjat sin lögn för chefen är hon villig att testa om det finns en möjlighet att hon skulle kunna vara lesbisk, genom att kyssa kollegan. När Miranda rynkar på näsan vid sin kyss tolkar vi hennes uttryck som att det är osannolikt att hon är lesbisk.

I Mirandas första möte med Che i *And just like that* ertappar hon sin son med Che som tillsammans röker marijuana. Vid det tillfället gör Miranda ett ställningstagande när hon säger till sin son men också till Che att hon inte accepterar att hennes son använder droger. Med Gilpatric's (2010) beskrivning om typiska kvinnliga egenskaper kan denna åsikt om marijuana kopplas till Mirandas instinkter som mamma, genom att hon är överbeskyddande. Å andra sidan är Miranda villig att utforska sig själv då hon själv bland annat testat droger. Detta är en intressant utveckling som hon gör med tanke på tidigare konservativa åsikter. Vi tolkar detta som att Che har ett stort inflytande på Miranda och öppnar upp henne för en ny värld, där nya normer uppenbarar sig. Även Peterson m.fl. (2018) menar att i takt med utvecklingen anpassar samhället sig efter sin samtid och dess normer.

Attribut | Kläder och hår

Miranda är en tuff tjej som ska framställas som modern, detta genom bland annat att hennes garderob i *Sex and the City* består av kostymer vilket stereotypiskt bärs av män. Även Dyer (2009) nämner att med samhällets olika normer finns förutbestämda meningar om vad som är kvinnligt och manligt. Med symboler tolkas detta som att hon bryter mot traditionella normer för hur en kvinna bör klä sig, vilket är en tolkning utifrån Barthes (1964/2016) metod. Mirandas hår är kortklippt och i en kopparröd färg, vilket förmedlar attityd. Samtidigt är en tolkning om Miranda att hon är mer maskulin i sin personlighet.

En notering är att Miranda i uppföljaren *And just like that* inte längre har sitt röda korta hår utan det har med tiden och åldern övergått till att ha blivit grått. Med Barthes (1964/2016) metod om symboler kan det tolkas som att Mirandas gråa hår är ett välkomnande av åldrande. Trots hennes välkomnande finns det tydliga tecken på att Miranda är osäker i sig själv och med sitt hår, genom att hon söker bekräftelse hos Carrie med att fråga om hon ska behålla färgen. Detta är tecken på att hennes korta och gråa hår inte symboliserar hennes föreställningar om femininitet och vad som anses vara stereotypiskt kvinnligt. Även hennes klädstil har anpassats till hennes ålder, hon bär inte figurnära klänningar utan de är mer avslappnade. Enligt Dyer (2009) finns det förutfattade meningar om vad som anses kvinnligt. Samtidigt ligger karaktärer till grunden för att kunna förstå och associera till karaktärernas personlighet. Därför är det stereotypiskt för en äldre kvinna att anpassa kläderna mot sin ålder.

Relationer | Förbindelser

I *And just like that* har relationen mellan Miranda och Steve förändrats. Enligt Miranda saknar de passion hon förtydligar detta med att de inte är intima längre. En konsekvens av deras relation är att Miranda söker sig till andra personer för att anförtro sig om sina känslor. Med Barthes (1964/2016) metod syns ett tydligt index, vilket innebär att olika tecken skapar ett orsakssamband. Exempelvis när Miranda förklarar att hon upplever att hennes relation med Steve är över och att hon behöver en förändring för att känna sig levande. Detta leder i sin tur till att Miranda är otrogen mot Steve med Che. Vi menar därför att detta är ett orsakssamband på att Mirandas relation har nått sitt slut. När Miranda väljer att lämna sin dysfunktionella relation till Steve menar vi att hennes handlingar stämmer överens med Gauntletts (2008) argument om den emotionella demokratiseringen. Där är kvinnor mindre villiga att stanna i dåliga relationer.

6.1.6 Likheter och skillnader hos Miranda

En tydlig skillnad hos Miranda är att i de första fem avsnitten i *Sex and the City* har hon inte träffat Steve, sin framtida man ännu. Vilket påverkar vår analys av ett jämförande i deras relation och hur den har utvecklats. Det vi kan förstå är att Miranda har gjort en egen personlig utveckling som påverkar deras relation. Något som fortsätter att vara centralt för Miranda är hennes karriärs fokus. I uppföljaren *And just like that* har hon lämnat sitt jobb som advokat men fokuserar på att ta en master i mänskliga rättigheter. Hon bryter alltså inte mönstret i att ha högt uppsatta mål utan ändrar endast inriktning utifrån att hon själv har förändrat sina åsikter om världen och samhället. En annan notering är att med hennes åldrande uppfattar vi också henne som mer feminin genom att hon inte använder lika mycket maskulina kläder.

7. Sammanfattning och slutsats

I detta avsnitt diskuteras avsnitten från de två serierna utifrån resultatet. De kommer att sättas i en samhällskontext för att förankra materialet mot de normer och värderingar som råder idag. Samtidigt jämförs karaktärernas framställning för att peka på likheter och skillnader för att sedan återkopplas till frågeställningen om kvinnornas representation. Resultatet visar att det finns tydliga stereotyper men också att kvinnorna delvis är normstärkande och normbrytande i sina roller. Från analysen syns det tydligt att karaktärernas representation skiljer sig åt mellan de olika serierna. En förklaring är att de representerar olika tider i samhället. En annan viktig upptäckt är att representationen av kvinnorna motsvarar de olika tidernas kvinnorörelser, även här finns en utveckling från *Sex and the City* till *And just like that*. Detta kan förklaras med hjälp av nya samhällsnormer som ställer krav på Darren Star. Det förekommer även delvis skiftningar i kärnfrågorna hos karaktärerna då det menas att karaktärerna delvis gestaltas utifrån postfeministiska traditioner. Exempelvis är karaktären Mirandas personlighet i *Sex and the City* nära kopplat till frågor om sex, makt och kvinnors sexuella frihet. Å andra sidan identifieras det i uppföljaren att mycket handlar om relationer och samhällsfrågor som HBTQ+, vilket är nära kopplat till den fjärde vågens feminism. Denna skiftning som vi identifierar kan bero på att kvinnorna blir äldre men också för att det är en tid i samhället då nya kärnfrågor tar plats.

Denna studies syfte har blivit besvarad genom att öka förståelsen för kvinnlig representation inom populärkultur, samt att den pekar på hur förändringar och likheter framställs i ett

jämförande. Även forskningsfrågorna har blivit besvarade med hjälp av deras tydlighet och väl formulering.

7.1 Kvinnornas representation då och nu

Framställningen av kvinnorna i *Sex and the city* är tydligt anpassade efter den tid som den ska återspegla, vilket är det sena 90-talet. Exempelvis syns detta genom att kvinnorna alla är fokuserade på sina karriärer och vill framstå som självständiga. Det finns liknande föreställningar inom postfeminism som Gill (2007) beskriver. Å andra sidan framställs det i *And just like that* som att karriären inte är lika viktig för Charlotte, i stället är det hennes familj och societet som är viktigare. Kumar m.fl. (2022) menar att en modern kvinna prioriterar sin karriär framför familjelivet, det är något som bland annat Charlotte inte återspeglar enligt vår observation. Kvinnornas roll i samhället har länge förknippats med att bara vara en fru, vilket är en föreställning Charlotte upprätthåller. Å andra sidan pekar analysen på att de andra kvinnorna i *Sex and the city* samt *And just like that* upprätthåller föreställningen om emotionell demokratiserade. Detta gör de genom att de framställs som självständiga med egna beslut, vilket också stämmer in på Gauntletts (2008) beskrivning om den moderna kvinnan som lämnar dysfunktionella relationer.

Ett genomgående tema hos författarna i avsnittet av tidigare forskning är att de flesta belyser att serien *Sex and the City* är skapad ur en vit, övre medelklass-lyx och första världsproblem. Detta påstående instämmer vi med, i att en liknande observation behöver tas i beaktning vid analys av *And just like that*. I uppföljaren *And just like that* är kvinnorna i en högre ålder och trots detta är sex och relationer fortsatt centralt för deras representation. Detta stämmer även in på det som Sako och Oró-Piqueras (2023) och Terres m.fl. (2020) hävdar, att äldre kvinnor inte längre framställs som asexuella. Däremot menar Healy och Ross (2002) att äldre kvinnor inte anses lika vackra enligt samhället, detta menar vi inte stämmer överens på alla karaktärerna i uppföljaren. Exempelvis har Carrie bibehållit sin känsla för mode och skor även om hon ska motsvara en åldrande kvinna. Å andra sidan framkommer en tydlig osäkerhet kring åldrande hos alla karaktärer, och detta är nära kopplat till det fysiska utseendet. Bland annat är Charlotte och Miranda de två karaktärerna som visar tydligast en osäkerhet kring sitt åldrande. Dels genom att Charlotte färgar sitt hår, dels genom Miranda som försöker bryta normen. Men med osäkra blickar förstår vi att Miranda inte är helt bekväm.

Därmed har kvinnorna i *Sex and the City* en tydlig koppling till postfeministiska traditioner, där osäkerheten är centralt kopplat till den fria viljan, sensibilitet och kvinnors sexuella makt. Det är också rimligt att karaktärerna återspeglar detta då de ska representera en generation unga kvinnor i 30-årsåldern på 90-talet, vars mål är att framträda som normbrytande. Detta är en tid då postfeminismen hade sitt genombrott. Däremot handlar *And just like that* genomgående om kön, identitet och normbrytande föreställningar vilket också är helt tidsenligt med den fjärde vågens kvinnorörelse och deras kärnfrågor. Exempelvis framträder detta tydligt hos Carrie som är med i podden X,Y and me. En annan tydlig indikation är exempelvis med Miranda som experimenterar med sin sexualitet men också kämpar med att anpassa sina uttryck till dagens termer.

7.2 Gestaltandet av femininitet och feminism i *Sex and the City* och *And just like that*

Den moderna kvinnan är inte bekymrad av att passa in i föreställningar om vad som är traditionellt feminint enligt Gauntlett (2008). Detta påstående passar in i serien *Sex and the City* i och med exempelvis Samanthas inställning till sex och kvinnlig makt. Hon väntade inte på att en man skulle välja henne som sin sexuella partner, i stället initierade hon på egen hand sexuella möten som hon genomförde utan några känslor, precis som en "man". Därmed bryter hon det förväntade sexuella manus som Markle (2008) tidigare beskrivit, och i stället skriver Samantha ett nytt manus genom att ta kontrollen över sin egen sexualitet. Å andra sidan är karaktären Charlotte i sin gestaltning mer feministisk eftersom hon inte lika tydligt försöker bryta mot föreställningarna om den moderna kvinna som Gauntlett beskriver. Exempelvis framställs hon mer intresserad av att hitta en partner därför är det inte en prioritet för henne att vara självständig och kunna försörja sig själv. Detta är en omodern samhällssyn om den traditionella och konservativa kvinnan.

I tidigare forskning påpekar Nash och Grant (2015) att *Sex and the city* och *Girls* är postfeministiska eftersom de delar samma tema i handlingen om kärlek, sex och vänskap. Med detta argument påstår vi att även uppföljaren *And just like that* är delvis postfeministisk i sitt tema, eftersom även denna serie handlar om samma ämnen. Å andra sidan finns det även en koppling till den fjärde vågens feminism, då mycket av handlingen i *And just like that* är kopplat till HBTQ+ frågor och normer i samhället. För att förtydliga hur karaktärerna

sammanfattas har vi skapat en skala, här pekats det på hur de positionerar sig utifrån postfeminismens traditioner jämfört med fjärde vågens centrala frågor. Tabell 1 är vår skala på hur karaktärerna uppfattas i *Sex and the city* och förklaras mer ingående i analysen. Med konservativ och liberal menas hur karaktärerna uppfattas utifrån värderingar som de förmedlar. Exempelvis framställs Charlotte som konservativ eftersom hon har tydliga värderingar som är kopplade till konservativa föreställningar som att kvinnor bör gifta sig och skaffa barn. Vid hänvisning till feminin och maskulin är dessa inte kopplat till utseende utan hur karaktärerna förmedlar ett beteende. Exempelvis har Samantha ett maskulint beteende eftersom hon har liknande intention till sex som stereotypiskt män har.

Konservativ/feminin	Liberal/konservativ/feminin	Liberal/feminin/maskulin	Liberal/maskulin
Charlotte	Carrie	Miranda	Samantha

Tabell 1. Postfeministisk skala i *Sex and the City*

I *And just like that* är Carrie mer feminin i sitt beteende, detta på grund av att hon är prydare till skillnad mot tidigare i *Sex and the City*. Exempelvis syns detta när hon ska tala om sex och relationer i podden X,Y and me. En orsak till hennes pryda inställning skulle kunna bero på att hon är äldre. Å andra sidan kan en pryd inställning kopplas tillbaka till traditionella värderingar som McRobbie (2004) och Gill (2007) diskuterar inom postfeminismen. Miranda är å andra sidan mer feministisk i sitt beteende, exempelvis uppvisar hon en mer positiv inställning till normbrytande förändringar. Detta gör hon vid en diskussion om samhällets förväntningar på kvinnor, som att kvinnor bör skaffa barn. Detta stämmer in med Gauntlett (2008) som också säger att det finns tydliga bevis på traditionellt tänkande i det moderna samhället. Det är tydligt att kvinnor fortfarande har föråldrade idéer om vad som är traditionellt förväntat hos kvinnor, däremot är Miranda unik genom att framstå som normbrytande till karaktär. Miranda menar att skaffa barn är inte det viktigaste i livet, utan det går att ha ett liv utan barn. Kumar m.fl. (2022) menar att en modern kvinna inte sätter ett familjeliv som sin största prioritet, utan det handlar i stället om individens behov.

För att få en kontrast visar även tabell 2 en skala på hur karaktärerna uppfattas i uppföljaren *And just like that*, som även dessa förklaras djupare i analysen. Med skalorna ges en tydlig visuell bild för läsaren om hur karaktärerna har förändrats och kvarstår över tid.

Konservativ/feminin	Liberal/feminin	Liberal/feminin/maskulin
Charlotte	Carrie	Miranda

Tabell 2. Postfeministisk skala i *And just like that*

7.3 Framträdande av stereotyper och normer

Darren Star tillskriver tydliga könsstereotyper till karaktärerna. Exempelvis framställs Samantha i *Sex and the City* som sexuellt frigjord där hennes främsta prioritet är sig själv. Det är också tydligt att hon ofta anspelar på sex och sin kropp när hon vill ta för sig av något. Charlotte å andra sidan gestaltas som en stereotyp men åt ett annat håll, då hon framställs som feminin och pryd. Exempelvis bär hon inte lika utmanande kläder som Samantha. När det kommer till normer har samhället satt upp ideal på människor om vad som förväntas. Exempelvis är det tydligt i *Sex and the City* att det är en norm att skaffa barn och gifta sig. Detta eftersom en stor del av serien kretsar kring dessa frågor hos huvudkaraktärerna.

I uppföljaren *And just like that* tillskrivs fortfarande stereotyper. Exempelvis syns detta genom Charlotte som fortsätter att upprätthålla sin feminina och traditionella bild av en stereotypisk kvinna. Exempelvis ger Charlotte upp sin karriär och fokuserar på att vara en traditionell hemmafru. Något som framträder tydligt i uppföljaren är hur serien har anpassat karaktärerna efter dagens normer. Exempelvis syns detta tydligt när Carrie använder termen “hen”. Med fjärde vågens feminism som handlar om kön, normer och identitet kan vi förstå att karaktärerna försöker anpassa sig efter den nya eran. Även Peterson m.fl. (2018) identifierar att med samhällsutvecklingen skapas en attitydförändring och högre acceptansnivå för HBTQ+. Bland annat använder Darren Star karaktären Che för att påverka huvudkaraktärernas inställningar, dels genom att Carrie börjar använda nya termer som “cis” och “hen”. Även Miranda får hjälp av Che att våga utforska sin sexualitet. Che blir därför en viktig rollfigur som kopplar serien och de övriga karaktärerna till viktiga samhällsfrågor. Bland annat lyfter Che frågan om HBTQ+ personers orättvisor och hur medier framställer dem negativt, och tack vare medier har även rädslor för könsindividualitet ökat. Även om karaktärerna tillskrivs drag för att anpassa sig till nya normer och att de får hjälp av karaktären Che, är det lätt att identifiera att äldre kvinnor har svårare att anpassa sig. Exempelvis tycker vi att det framkommer när karaktärerna använder ord som “woke” på ett sätt som inte längre används. Samtidigt är det också viktigt att notera att kvinnorna alla

representerar en vit, övre medelklass i båda serierna och det är tydligt att karaktärerna är skapade ur ett västerländskt perspektiv, vilket också Keszeg (2022) noterar i sin studie.

7.4 Förslag på vidare forskning

Denna studies syfte bidrar med ett jämförande av *Sex and the City* med uppföljaren *And just like that*. En svaghet med studien är att valet av ämne är välstuderat sedan tidigare. Studien kunde även ha utvecklats genom att tydligare definiera dess syfte. En utmaning har varit att positionera vår studie för att få en röd tråd, och genom att minska på teorin hade vi eventuellt kunnat koppla tydligare tillbaka till vårt syfte och frågeställningar. Det finns även en risk att vår studie kan upplevas som framtung, eftersom tidigare forskning och teori tar upp stor del av studien. I stället skulle innehållet kunnat varit mer koncentrerat för att ge plats åt en djupare analys. Därför hade denna studie även lämpats för en större studie på forskningsnivå eller masternivå.

Förslag på vidare forskning skulle kunna vara att jämföra fler avsnitt för att få en större inblick i karaktärerna och dess utveckling. Under uppsatsskrivningen har det även kommit information om att säsong två av *And just like that* ska släppas där även Samantha ska medverka. Detta kan vara intressant då denna studies analys inte har någon utveckling eller likhet i hennes gestaltande. Det hade även varit intressant att få in en genreanalys till studien för att se om även narrativet skiljer sig åt.

8. Referenser

Adriaens, F., Van Bauwel, S. (2014). Sex and the City: A Postfeminist Point of View? Or How Popular Culture Functions as a Channel for Feminist Discourse. *Journal of popular culture*, 47(1), s. 174–195. doi: 10.1111/j.1540-5931.2011.00869.x

Aune, K., Holyoak, R. (2018). Navigating the third wave: Contemporary UK feminist activists and ‘third-wave feminism’. *Feminist theory*, 19(2), s. 183–203. doi: 10.1177/1464700117723593

Barthes, R. (1964/2016). *Bildens retorik*. Stockholm: Faethon

Björkman, I. (2021). Begrepp (Konstruktivistisk pespektiv).
<https://www.varhandboken.se/arbetsatt-och-ansvar/bemotande-i-var-d-och-omsorg/bemotande-i-var-d-och-omsorg-genusperspektiv/begrepp/> [2023-05-15]

Bouvier, G. (2022). From 'echo chambers' to 'chaos chambers': discursive coherence and contradiction in the #MeToo Twitter feed. *Critical discourse studies*, 19(2), s. 179–195. doi: 10.1080/17405904.2020.1822898

Chen, L., Liebler, C.M. (2022). MeToo on Twitter: The migration of celebrity capital and social capital in online celebrity advocacy. *New media & society*, doi: 10.1177/14614448221135879

Cohen, E.L., Myrick, J.G., Hoffner, C.A. (2021). The Effects of Celebrity Silence Breakers: Liking and Parasocial Relationship Strength Interact to Predict the Social Influence of Celebrities' Sexual Harassment Allegations. *Mass communication & society*, 24(2), s. 288–313. doi: 10.1080/15205436.2020.1839102

Dyer, R. (2009). The Role of Stereotypes. I: Marris, P & Thornham, S. (red). *Media Studies: A Reader*. 3rd Edition. (s. 206–212). Edinburgh: University Press.

Fiske, S.T., Taylor, S.E. (2020). Social cognition evolves: Illustrations from our work on intergroup bias and on healthy adaptation. *Psicothema*, 32(3), s. 291–297.
doi:10.7334/psicothema2020.197

Fjellborg, K. (2021). Då har nya Sex and the city serien svensk premiär. Aftonbladet, 12 januari. <https://www.aftonbladet.se/nojesbladet/tv/a/WjJdMa/da-har-nya-sex-and-the-city-serien-svensk-premiar> [2023-05-10]

Gauntlett, D. (2008). *Media, gender and identity: an introduction*. London: Routledge.

Gerhard, J. (2005). Sex and the City: Carrie Bradshaw's queer feminism. *Feminist media studies*, 5(1), s. 37–49. doi:10.1080/14680770500058173

Gill, R. (2007). Postfeminist media culture: Elements of a sensibility. *European journal of cultural studies*, 10(2), s. 147–166. doi:10.1177/1367549407075898

Gill, R. (2007). *Gender and the media*. Cambridge: Polity.

Gilpatric, K. (2010). Violent Female Action Characters in Contemporary American Cinema. *Sex Roles*, vol.62 (11–12), s. 734-746. Boston: Springer US.

Gripsrud, J. (2011). *Mediekultur, mediesamhälle*, Upplaga 3, Göteborg: Daidalos AB

Hall, S. (2013). *The work of representation*. Hall, S., Evans, J., & Nixon, S. (red.) Representation. London: Sage.

Hall, S. (1997). *Representation: Cultural Representations and Signifying Practices* i The work of representation Hall, S., Evans, J., & Nixon, S. (red.) Representation. London: Sage.

Hannam, J. (2014). *Feminism*. London: Routledge.

Harrell, Z.A.T. (2002). *Gender: Psychological perspectives* 3rd Ed. by Linda Brannon, 512 pages. Allyn and Bacon, Boston, 2002. US \$54.00 softcover. *Readings in the psychology of women: dimensions of the female experience*, by Carrie Forden, Anne E. Hunter, and Beverly Birns, 383 pages. Allyn and Bacon, Boston, 1999. US \$40.00 softcover. *Women's Studies International Forum*, 25(6), s. 702–703. doi:10.1016/S0277-5395(02)00347-3

HBO Max. (u.å). *Sex and the city*.

<https://play.hbomax.com/page/urn:hbo:page:GVU2cAAPSJoNJjhsJATt6:type:series> (Hämtad 2023-04-07)

HBO Max. (u.å). *And just like that....*

<https://play.hbomax.com/page/urn:hbo:page:GYyxQtQFFnmbDBwEAAAAE:type:series> (Hämtad 2023-04-07)

Healy, T., Ross, K. (2002). Growing old invisibly: older viewers talk television. *Media, culture & society*, 24(1), s.105-120. doi:10.1177/016344370202400107

Keszeg, A. (2022). Exhausting Beauties, Fashion Faux Pas, and Sartorial Rights. How Fashion Shaped the Self-definition of Gen X, Y, Z? A Case Study of Euphoria, Girls, and Sex and the City. *Acta Universitatis Sapientiae. Social Analysis*, 12(1), s. 77–96.

doi:10.2478/aussoc-2022-0004

Kornfield, S., Bassett, E. (2023). Televising popular feminism. *Popular communication*, 21(1), s.15–28. doi:10.1080/15405702.2022.2071900

Kumar, A.M, Goh, J.Y.Q., Tan, T.H.H., Siew, C.S.Q. (2022). Gender Stereotypes in Hollywood Movies and Their Evolution over Time: Insights from Network Analysis. *Big data and cognitive computing*, 6(2), s.1-32. doi:10.3390/bdcc6020050

Lachover, E. (2021). Multiplicity of feminisms: discourse on women's paid work in the popular Israeli women's magazine La'isha during second-wave feminism. *Feminist media studies*, 21(3), s.443–459. doi:10.1080/14680777.2020.1713839

Larsson, Y. (2015). “Reklam kan krossa normer”. *Dagens media*, 31 mars.

<https://www.dagensmedia.se/byraer/kommunikationsbyraer/reklamen-kan-krossa-normer/>
[2023-05-11]

Lotz, A.D. (2001). Postfeminist Television Criticism: Rehabilitating Critical Terms and Identifying Postfeminist Attributes. *Feminist media studies*, 1(1), s.105–12. doi: 10.1080/14680770120042891

Markle, G. (2008). “Can Women Have Sex Like a Man?: Sexual Scripts in Sex and the City. *Sexuality & culture*, 12(1), s. 45–57. doi: 10.1007/s12119-007-9019-1

McRobbie, A. (2004). Post-feminism and popular culture. *Feminist Media Studies*, 4(3), s. 255-264. doi: 10.1080/1468077042000309937

Nash, M., Grant, R. (2015). Twenty-Something Girls v. Thirty-Something Sex And The City Women. *Feminist media studies*, 15(6), s. 976–991. doi: 10.1080/14680777.2015.1050596

Peterson, A., Wahlström, M., & Wennerhag, M. (2018). *Pride Parades and LGBT Movements :Political Participation in an International Comparative Perspective*. New York : Routledge.

Pietaryte, K., Suzina, A.C. (2023). Female representation in Netflix Global Original programming: A comparative analysis of 2019 drama series. *Critical studies in television*, 18(1), s. 41–61. doi:10.1177/17496020221141625

Rodino-Colocino, M. (2018). Me too, #MeToo: countering cruelty with empathy. *Communication and critical/cultural studies*, 15(1), s. 96–100. doi: 10.1080/14791420.2018.1435083

Sako, K., Oró-Piqueras, M. (2023) Successful ageing and the spectre of the fourth age in the Netflix TV series Grace and Frankie. *Journal of aging studies*, (65), s.1-7. doi: 10.1016/j.jaging.2023.101113

Sechrist, G.B., Stangor, C. (2001). Perceived consensus influences intergroup behavior and stereotype accessibility. *Journal of personality and social psychology*, 80(4), s. 645–654. doi: 10.1037//0022-3514.80.4.645

Snyder, R.C. (2008). What Is Third-Wave Feminism? A New Directions Essay. *Signs: Journal of Women in Culture and Society*, 34(1), s.175–196. doi:10.1086/588436

Shiva, N., Kharazmi, N.Z (2019). The Fourth Wave of Feminism and the Lack of Social Realism in Cyberspace. *Journal of cyberspace studies*, 3(2), s. 129-146. doi: 10.22059/jcss.2019.72456

Terres, M.L., Torres, M.C., Heberle, V.M. (2020). The visual representation of mature women on the posters of the Netflix series “Grace and Frankie”. *Trabalhos em lingüística aplicada*, 59(3), s.2309-2329. doi: 10.1590/01031813916721620210125

Van Bauwel, S .(2018). Invisible golden girls? Post-feminist discourses and female ageing bodies in contemporary television fiction. *Feminist Media Studies*, 18(1), s. 21-33. doi: 10.1080/14680777.2018.1409969